

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 71 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 107).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Dette lille Lovforslag er foranlediget ved Vedtagelsen af Fabrikloven i Fjor. I den nugældende Ulykkesforsikringslov for Industriens Arbejdere er der paa to Steder henvist til den gamle Fabriklov, og da denne nu erstattedes af en ny, var det allerede af den Grund nødvendigt at foretage Ændringer i Ulykkesforsikringslovens Henvisninger til Fabrikloven. Den nye Fabriklov er imidlertid en saadan Forandring af den gamle, at det ikke var tilstrækkeligt at indsætte i Ulykkesforsikringsloven dens Aar, Navn og Dato, man maatte gaa til Ændringer. De Bestemmelser, det drejer sig om, er Opregningen i Ulykkesforsikringsloven af de Virksomheder, der falder ind under Loven. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger her efter at have været undergivet 3 Behandlinger i Landstinget, erstatter den nye Affattelse saa nøje, som det har været muligt, den tidligere, saa at det i alt væsentligt er de samme Virksomheder, der falder ind under Loven. Hvor en Udvidelse finder Sted, anses det ikke for at være paa nogen Maade betænkeligt, idet det er Virksomheder, som ved Fabriktilsynets Hjælp ved, at de vil være Forsikringspligt undergivne.

I Landstinget har man foretaget en enkelt Ændring i Lovforslaget, bortset fra nogen redaktionel Tydeliggørelse, nemlig i en af Definitionerne, som, da Lovforsla-

get fremsattes, var saaledes affattet, at en Række af nye, mindre Virksomheder — saadanne, hvori Smaamaskiner arbejdede — var inddraget. Her vilde Lovforslaget have medført en Udvidelse af den nuværende Ulykkesforsikringspligt. Dette fandt Landstinget betænkeligt ud fra en Frygt for, at vedkommende Virksomheder maaske ikke vilde erfare, at de ved denne nye Bestemmelse var blevet inddraget under Ulykkesforsikringsloven, og det er utvivlsomt, at det ikke er heldigt, at en Virksomhed først erfarer, at den er Ulykkesforsikringspligt undergivet, i det Øjeblik, Ansvar et indtræder. Jeg havde ikke næret nogen Betænkelighed ved at følge Arbejderforsikringsraadets Indstilling om den Definition, som Lovforslaget indeholdt, da det blev forelagt, fordi jeg mente, at denne Frygt for, at Ulykkesforsikringspligtens Udvidelse til de nye Virksomheder ikke skulde blive bekendt for disse, var overdreven, for saa vidt som man utvivlsomt ved Bekendtgørelser fra det offentliges Side og ved Ulykkesforsikringens private Interesse i at faa saa mange ind under sig som muligt vilde have sikret sig, at den fornødne Viden var til Stede. Landstinget mente imidlertid, at det var betænkeligt i dette Lovforslag, hvis Hensigt kun er at erstatte gamle Bestemmelser med tilsvarende nye, at foretage en Ændring, der var af principiel Natur, og da Landstinget samtidig ved sin Ordfører erklærede sig rede til at forhandle om disse principielle Ændringer, naar en samlet Revision af Loven kom til at foreligge, og da ikke mindst Ordføreren udtalte sig særdeles villigt om en saadan Udvidelse, fandt jeg ingen Grund til at modsætte mig Ændringen og skal ikke anmode dette høje Ting om at føre Lovforslaget tilbage til dets oprindelige Skikkelse.

Hensigten med Lovforslaget er, som sagt, kun at erstatte nogle gamle Definitioner, som paa Grund af Lovgivningens Udvikling er blevet forældede, med nye og ikke at foretage principielle Ændringer. Forslag til saadanne er det Regeringens Agt at fremsætte senere i denne Samling, naar en samlet Revision af Ulykkesforsikringsloven kan fremlægges for Rigsdagen. Utvivlsomt er Tiden kommet til en saadan samlet Revision. Vor Ulykkesforsikringslovgivning har paa mange Punkter Huller, som det gælder at fylde, man staar alt for ofte overfor det Forhold, at Arbejdere, som mener sig sikrede i Ulykkestilfælde, fordi deres Kammerater har modtaget Erstatning i lignende Tilfælde, pludselig opdager,